

Sygn. akt V CSK 35/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa J.D.

przeciwko Spółce Celowej [...] Sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 5400 zł (pięć tysięcy czterysta zł).

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda J.D. wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 29 września 2017 r. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych), kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Treść wniosku o przyjęcie skargi prowadzi do konkluzji, że został on oparty na pierwszej z podanych przyczyn kasacyjnych, co obligowało skarżącego do sformułowania tego zagadnienia w sposób podobny do przyjętego przy przedstawianiu przez sądy powszechne zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 390 § 1 k.p.c., przytoczenia argumentów prawnych uzasadniających zgłoszone wątpliwości, a także przedstawienia własnego stanowiska, wykazującego zasadność preferowanego sposobu rozstrzygnięcia oraz wadliwość rozwiązania postawionego problemu przez Sąd drugiej instancji w zaskarżonym wyroku. Powód nie sprostął tym wymaganiom. Przytoczone przez niego istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy przy spełnieniu wszystkich elementów istotnych dla umowy o roboty budowlane, prace wykonywane przez podwykonawcę mogą być – z uwagi na ich niewysoką wartość w stosunku do kosztów inwestycji – kwalifikowane jako umowa o dzieło, a nie jako

umowa o roboty budowlane, o której mowa w art. 647 k.c. Zagadnienie to nie zostało jednak należycie uzasadnione w sposób wyżej wskazany. Abstrahuje ono ponadto od ustaleń faktycznych i rozważań prawnych Sądu Apelacyjnego, przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Wynika z nich jasno, z jakich przyczyn Sąd drugiej instancji zakwalifikował umowę dostawy i montażu barier w budowanym przez niewystępującego w sprawie generalnego wykonawcę obiekcie sportowym, jako umowę o dzieło, a nie jako umowę o roboty budowlane oraz z jakich przyczyn Sąd Apelacyjny przyjął, że pozwany inwestor nie ponosi wobec powoda odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w art. 647¹ k.c.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.

aj

ał